

SEM

med stvarnostjo
in vizijo

Na poti k muzeju
kulturnih identitet,
k muzeju »o ljudeh,
za ljudi«

SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ

Saj nas morda že poznate; in vendar...

SEM je osrednji etnološki muzej, plod zorenja etnološke in antropološke misli na Slovenskem; je nacionalna muzejska ustanova s kulturnimi, znanstvenimi in izobraževalnimi vsebinami; je stičišče in srečevališče. SEM je hiša, v kateri za vas zbiramo, ohranjamo, dokumentiramo, raziskujemo in predstavljamo izročeno dediščino - našo in tudi tujo:

da bi jo ponosno ljubili, ob njej premišljali, ustvarjali, morda le uživali in se vedno znova učili; da bi spoznavali sebe in druge, odkrivali kulturno raznoterost, sožitje z drugačnostjo, strpnost do tujih narodov, tujih etnij, in se čudili modrostim življenja v sobivanju z naravo. SEM je vaša zakladnica enega izmed temeljnih delov nacionalne kulturne dediščine: tistega, ki prepoznavno priča o mnogih obrazih slovenske kulturne istovetnosti. Je zakladnica dediščine, ki sporoča védenja o tradicijski kulturi na Slovenskem in pripoveduje zgodbe o vsakdanjem življenju zlasti kmečkega prebivalstva; in je tezaver snovnih prič, ki razkrivajo posamezne kulturne sestavine nekaterih »ljudstev sveta«, sporočajo slovenski odnos do slednjih in pripovedujejo o »srečevanjih z drugačnostjo«. SEM je vaša vez med preteklim in sedanjim, med tradicijsko in sodobno kulturo, med naravo in civilizacijo, med svojo in tujimi kulturami.

V vaši in
naši hiši
ste vedno
dobrodošli!

muzejev včeraj

Zametek etnografskega muzeja so pomenile »etnografske« oziroma »narodopisne zbirke« Kranjskega deželnega muzeja v Ljubljani, ustanovljenega leta 1821. Še pred oblikovanjem muzejskih kolekcij zgodovine, statistike, prirodoslovja, tehnologije in fizike so odborniki načrtovali poseben etnografski oddelek po vzoru graškega Joanneuma, ki naj bi obsegal opise in slike narodnih noš in stavb, ljudske pripovedke, pravljice, ženitovanjske pesmi in napeve. Sodobno romantično usmeritev pa je prehitel odmev razsvetljenstva (zanimanje za gospodarsko, za agrikulturno), v obliki predmetov, ki veljajo za najstarejše pridobitve v zbirkah današnjega Slovenskega etnografskega muzeja: modela voza, pluga in brane iz leta 1833, majhnih modelov »na Krainskim navadniga kmetouškega orodja« iz leta 1835 in modela dvojnega pluga iz leta 1936. Prve noše, »figurinice« z nošami iz Bele krajine, so zabeležene šele leta 1839. Prva, najstarejša zbirka, pa je nedvomno kolekcija »etnografskih predmetov« iz Severne Amerike, indijanskih plemen Očipva in Otava, ki jo je leta 1837 daroval misijonar škof Friderik Baraga. Zanj ga je naprosil predsednik »muzejskega kuratorija« naravoslovec Hohenwart. Njegovo zanimanje za indijanske predmete, za »etnografske predmete divjakov«, je bilo nedvomno v duhu evropskih naravoslovnih »kabinetov čudes«, katerih pridih je na začetku zaznamoval tudi nastajajoče antropološke, etnološke ali folklorne muzeje.

pogled za
priprta
vrata

zgodovina muzeja
preteklost in
sedanjost
muzejskih zbirk

Med zametkom zbirk etnografskega muzeja in današnjim dnem je obdobje stopetinsšestdesetih let; čas, v katerem so slovenske zbirke narasle na več kot 30.000 predmetov in zunajevropske zbirke na »več kakor 9.500 predmetov«. Med temi izstopajo na primer zbirka egipčanskih predmetov s seznama iz leta 1843, ki jih je muzeju daroval konzul Laurin; kolekcija predmetov vzhodnosudanskega plemena Bari, ki jo je leta 1850 poslal v Ljubljano misijonar Ignacij Knoblahar; Codellijeva zbirka iz Toga, Nigerije in Kameruna iz let 1912-1914; zbirka predmetov, »ki jih je med Pigmejci v Centralni Afriki nabral Paul Schebesta, znani etnolog in raziskovalec Pigmejcev« in so jo inventarizirali leta 1941; »izredno kvalitetna« kitajska zbirka misijonarja Petra Turka iz let 1912 in 1913; indonezijska kolekcija Vere in Aleša Beblerja, podarjena leta 1970, in mehiška zbirka Vere in Ignaca Goloba, ki jo je muzej dobil v dar leta 1978. Pomembnejša od naštevanja nekaterih upoštevanja vrednih ali najbolj obsežnih zbirk in njihovih darovalcev ali prodajalcev je nedvomno pričevalnost zbranih zunajevropskih predmetov. Pregled zadevnih zbirk je omogočil spoznanje, da je v njih največ predmetov (lovskega in drugega orožja, nakita in drugih oblačilnih dodatkov, oblačil ter obuval, mask in glasbil), ki so zbiralce pritegovali še posebej s svojo nenavadnostjo, drugačnostjo, eksotičnostjo. Ti predmeti so nedvomno zgovorne priče o nekaterih zunajevropskih kulturah in o posameznih segmentih tamkajšnjega vsakdanjega in prazničnega življenja. Vidik, na osnovi katerega so bili zbrani: njihova nenavadnost, eksotičnost - pa sporoča - zlasti odnos zbiralcev do teh kultur.

V istem obdobju stopetinseddesetih let so se slovenske zbirke oblikovale malce drugače. Sprva je šlo za zbiranje »narodnega blaga«, »narodovih dragotin«, »izdelkov duha in roke, ki so nastali v narodu samem«. Po pokrajinskem izvoru so bile zbirke večinoma iz nekdanje dežele Kranjske oziroma še ožje, iz Gorenjske in Bele krajine, tematsko pa zlasti tekstilije in ljudska umetnost. Bolj ali manj enaki kriteriji so prevladovali tudi v času leta 1923 ustanovljenega Kraljevega etnografskega muzeja, pri dopolnjevanju zbirateljske dediščine nekdanjega Kranjskega deželne muzeja Rudolfinum. Zanimivi so bili čim starejši predmeti, ki naj bi skupaj z vsemi posebnostmi in značilnostmi dokazovali »starost malega naroda«. Pridobljene muzealije povečini niso bile starejše od dveh stoletij; med pokrajinami sta še vedno prevladovali Gorenjska in Bela krajina in po tematiki tekstil in ljudska umetnost. Bistven kriterij za izbor je bil tipološki, kmečko pa so pojmovali kot konstanto brez upoštevanja socialnega razlikovanja. Do vsebinskega premika je prišlo šele v prvih desetletjih po 2. svetovni vojni. Ambicije, da naj bi muzej predstavljal popolno podobo »ljudskega življenja na našem podeželju«, in opredelitev etnologije kot vede, ki zbira in preučuje »raznovidno gradivo iz slovenskega ljudskega življenja« oziroma kot znanosti »o kulturnih tvorbah slovenskega ljudstva in zakonih njihovega razvoja«, so bile vodilo monumentalnega zbirateljskega dela tako imenovanih Orlovih terenskih ekip. Posledica raziskovanja, zbiranja in dokumentiranja kulturnih sestavin v okviru uveljavljene delitve na materialno, socialno in duhovno kulturo je bila naposled tematska in krajevna raznolikost zbirk. V njih so se v večjem številu pojavili: orna orodja, drugo poljedelsko orodje, naprave in stroji za čiščenje in predelavo pridelkov, orodja za lov in ribolov, vprega, prometna sredstva, pohištvo, gospodinjski predmeti in naprave, orodja domačih obrtnikov, izdelki domačih obrti... Predmeti so izvirali iz ljubljanske okolice, Dolenjske, Primorske, Notranjske, Štajerske in Koroške (poleg Gorenjske in Bele krajine). V naslednjih desetletjih so postale zbirke še bolj raznolike; tako tematsko in krajevno kot socialno. Na raziskovalno, zbirateljsko in živahno razstavno delo vedno večjega števila muzejskih kustosov je imelo še posebej pomemben vpliv uveljavljanje sodobnih teoretičnih pogledov - odkim od študija razvoja kulturnih sestavin k obravnavi njihovih nosilcev oziroma odnosa do kulturnih sestavin. V središče zanimanja je bil tudi v muzeju postavljen »človek kot nosilec kulture, vpeljan s konceptom način življenja kot razmerjem med človekom in njegovim kulturnim in naravnim okoljem, kakor se kaže v vsakdanjih rutinah«. Etnologija je bila opredeljena kot »specializirana disciplina historiografskega značaja, ki se posveča raziskovanju vsakdanjih, običajnih, tipičnih kulturnih oblik in vsebine vsakdanjega življenja tistih družbenih slojev in skupin, ki dajejo neki etnični ali nacionalni enoti njen specifičen značaj«. V zbirkah so se kot odsev te opredelitve v manjšem številu pojavili predmeti, ki pričajo o vsakdanjiku pripadnikov posameznih poklicnih skupin (na primer gozdnih in žagarskih delavcev) in drugih družbenih slojev (na primer meščanov). Kljub deklarativni širitvi so glavnina muzejskega tezavra ostajale zbirke virov kmečke kulture, priče o vsakdanjem življenju kmečkega prebivalstva, o slovenskem človeku arhaične, tradicionalne družbe.

Predmeti v teh zbirkah, nekdanji »dokazi ljudske ustvarjalnosti« in »inventar narodnega zaklada«, so zvečine še vedno isti. Drugačen pa je današnji pogled nanje. Postali so zlasti večpomenski nosilci informacij: materialne priče o vsakdanjiku in prazniku kmečkega prebivalstva in zgodbonosci o ustvarjalnosti, inventivnosti, znanjih, modrostih, idealih lepote, sožitju z naravo...

letnice,

ki ostajajo
v spominu!

1821 Ustanovitev Kranjskega deželnega muzeja. V njegovem okrilju začnejo nastajati etnografske zbirke.

1921 Ustanovitev Etnografskega inštituta. Dne 21. julija je dr. Niko Županič imenovan za »šefa etnografičnega inštituta pri deželnem muzeju v Ljubljani«.

1923 Ustanovitev Kraljevega etnografskega muzeja.

Dne 17. julija je »minister prosvete postavil za honorarnega upravnika Etnografskega muzeja v Ljubljani prof. dr. N. Županiča«.

1926/27 Izide prvi letnik revije Etnolog, znanstvene periodične publikacije muzeja. V letih 1948 - 1991 izhaja Slovenski etnograf, revija, ki nadomesti Etnologa. Leta 1991 izide prvi letnik Etnologa nove vrste: znanstvena periodična publikacija, ki želi biti nadaljevanje starega Etnologa in Slovenskega etnografa, glasnik muzeja in stroke.

1948 Začetek obsežnega raziskovalnega in zbirateljskega dela terenskih ekip ravnatelja Borisa Orla. Do leta 1961 se jih zvrsti osemnajst. Posledica je izjemna rast muzejskih zbirk.

1991 Izidejo Votivi, prva muzejska zbirka (s katalogom in spremno

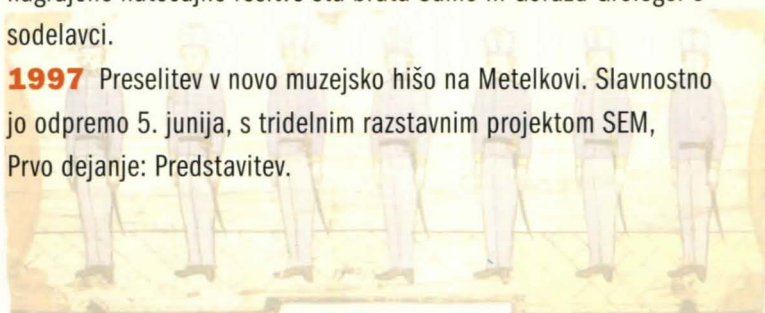

študijo) v novi knjižni zbirki Knjižnica Slovenskega etnografskega muzeja. V devetdesetih letih začne muzej s publiciranjem zbirk razkrivati bogato dediščino nacionalnega in širšega pomena iz nedrjij svojega depoja ter poleg tega intenzivno opozarjati na pomanjkanje prostora za svojo temeljno razstavno dejavnost.

1994 Vlada Republike Slovenije dodeli Ministrstvu za kulturo južni del stavbnega sestava nekdanje vojašnice ob Metelkovi ulici: za Slovenski etnografski muzej in za druge potrebe v kulturi.

Zadevni sklep je podpisan 28. julija. Spomladi leta **1995** dobi muzej v kompleksu v rabo dve hiši: večjo, v celoti namenjeno razstavnim dejavnostim, in manjšo, namenjeno drugim dejavnostim. Sledi razpis javnega arhitekturno-urbanističnega natečaja. Avtorja nagrajene natečajne rešitve sta brata Samo in Gorazd Groleger s sodelavci.

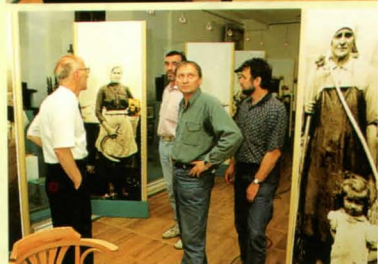
1997 Preselitev v novo muzejsko hišo na Metelkovi. Slavnostno jo odpremo 5. junija, s tridelnim razstavnim projektom SEM, Prvo dejanje: Predstavitev.

SEM danes

naselitev
v novem
urbanem
prostoru

Prva muzejska hiša na jugu stavbnega sestava na Metelkovi, ki leži prav vzdolž te ulice, je skupaj s sosednjimi vojaškimi objekti zrasla med letoma 1886 in 1889 kot vojašnica za pehoto za potrebe habsburške vojske. Vanjo so najprej nastanili Belgijski polk, zato se je je prijel ime Belgijska kasarna. Muzejska hiša je bila tedaj eno izmed štirih »poslopij za moštvo« (poleg podčastniškega objekta in velikega »štabnega poslopja«, bodoče razstavne palače) in naj bi bila zgrajena leta 1887, natanko sto deset let pred meseci naše vselitve. Prenavljali smo jo od julija 1996 do aprila 1997 in z njo pridobili 1900 kvadratnih metrov površin, namenjenih upravni, informacijski, raziskovalni, avdiovizualni, založniški, konservatorsko-restavratorski in drugim dejavnostim (z javno čitalnico, predavalnico in manjšim razstaviščem).

Novi muzej je v očarljivem, z zelenjem obdanem mestnem ambientu v nekdanjem ljubljanskem šentpeterskem predmestju, ki ga sooblikujeta Vurnikov Tabor in Wagnerjeva cerkev Srca Jezusovega, ter je od Tromostovja po Trubarjevi ulici in čez Ilirsko oddaljen le dobrih pet minut prijetne hoje. Stavbni sestav nekdanje vojašnice iz časa Avstro-Ogrske, historičnih objektov s konca 19. stoletja, ki prav elegantno sprejemajo muzejske in druge vsebine, postopoma postaja novo ljubljansko kulturno središče, mednarodno prepoznavno in mikavno v svoji multikulturalnosti.

muzej široko odprtih vrat

Prenovi, selitvi in delu je leta 1997 sledilo praznovanje: prvo muzejsko hišo smo odprli z razstavo; s tridelnim razstavnim projektom, ki je pomenil svojevrstno napoved stalne razstave v drugi, še neprenovljeni razstavni hiši. Sestavljala sta ga dva izseka iz scenarija za stalno razstavo: Kabinet čudes?, Baragova zbirka predmetov iz Severne Amerike, korak od kabineta čudes k moderni znanstvenoraziskovalni zbirki, razstava naše najstarejše kolekcije kot vzorec za študijske zbirke, in Vrata kroga, razstava o rojstvu in zgodnjem otroštvu na Slovenskem kot vzorec ciklično zaznamovane temeljne razstavne zgodbe o tradicijski kulturi. Tretji del projekta so bila Okna zbirk, Pogled v muzejski tezaver, razstava izbora predmetov iz vseh zbirk Slovenskega etnografskega muzeja.

vrtiljak podob

razstave 1997 - 2001

- ✿ V zavetju svetnikov.
Svetniki zavetniki v belgijski
provinci Luksemburg
- ✿ Makedonija -
podobe podeželske arhitekture

V muzeju, prijaznem kulturnem stičišču in srečevališču, v zadnjih letih sledimo programski usmeritvi muzeja kulturnih identitet, v skladu s katero v vsakokratnem letni ciklus umeščamo poleg osrednje, domače, »hišne« muzejske razstave vsaj po eno razstavo (ali kak drug kulturni dogodek), ki je plod sodelovanja z zamejskimi ustanovami; tako, ki prihaja iz katere izmed drugih evropskih dežel; tako, ki približuje kulturno dediščino ali način življenja med nami živečih pripadnikov drugih etnij in še razstavo oziroma dogodek z zunajevropskimi vsebinami...

- ✿ Hommage svetovnemu dnevu Romov
- ✿ »Ciklus ljudskih noš«, akvareli Saše Šantla
- ✿ Iz dežele sončnega sijaja in mesečevih senc.
Bebeljeva indonezijska zbirka Slovenskega etnografskega muzeja
- ✿ »Več od zlata in srebra nam sadno drevje da«
- ✿ Židovske izrezanke
- ✿ Angeli in demoni
- ✿ Oblačilna kultura v Rožu
- ✿ SEM poldrugo leto na Metelkovi,
vidni sadovi dela

☛ Vonj po morju,

Slovensko morsko ribištvo med Trstom in Timavo skozi stoletja

☛ Pisane kraslice, pirhi z Moravske

☛ Igrače - stare in nove, moje in tvoje

☛ Pozdravite mi Sarajevo

☛ Fildžan

☛ Lukamatija je šembrano živ konj,

150 let prvega vlaka v Ljubljani

☛ Vse strani sveta

☛ Ljubezen je v zraku...

Ljubezenska darila v slovenski tradicijski kulturi

☛ Me hinju Rom, Romi iz Hudej

☛ Japonski zmaji in vrtavke

☛ Kumbh Mela

☛ Svilena mavrica

☛ Klekljane mojstrovine Slovenije

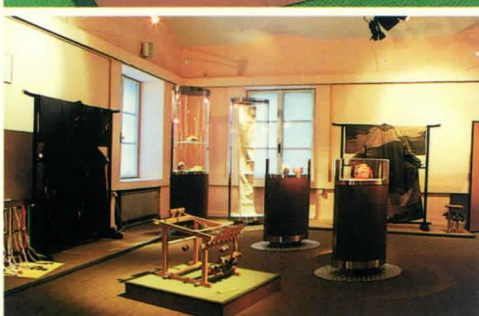
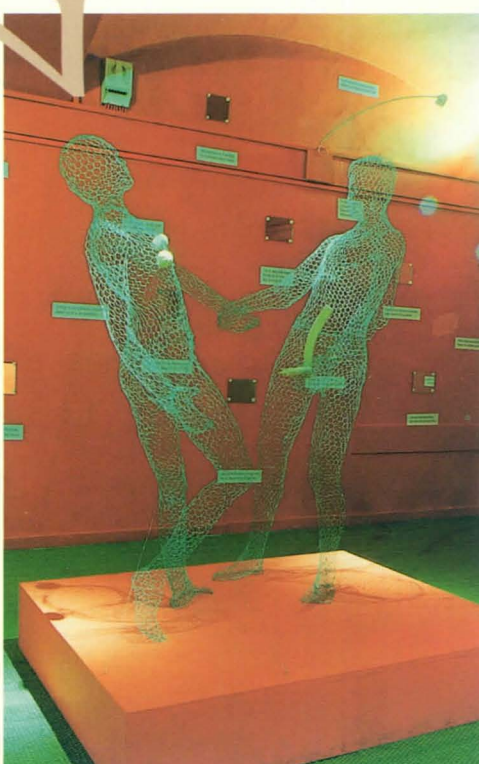
☛ Obrazi življenja

☛ Avtorski nakit in tradicionalne tekstilije italijanskih regij

2002

☼ Pohištvo na Hrvaškem

☼ V podobe ujeti indigo.

O modrotisku na Slovenskem

☼ Utrinek kitajske naive.

Slikarstvo kitajskih kmečkih ljudi

2001

muzejske delavnice
predavanja
okrogle mize
knjižne predstavitev
projekcije
koncerti
plesna hiša
mednarodna srečanja

raziskovanje
izobraževanje
komuniciranje

knjižnica

MONOGRAFIJE

PERIODIKA

HEMEROTEKA

ELEKTRONSKI VIRI

Vabimo vas v prijazno
okolje k branju in študiju
več kot 30.000 zvezkov
strokovnega slovstva.

založništvo

konserviranje restavriranje

Ohranjamo »zdravje«
in zunanjo podobo
predmetov iz naših
zbirk in radi odpiramo
vrata najavljenim
obiskovalcem.

dokumentacija

ARHIV

FOTOTEKA

NEGATIVOTEKA

DIA TEKA

VIDEOTEKA

LIKOVNI VIRI

ETNOGRAFSKI FILM

Omogočamo vam vpogled v 112.771 enot dokumentacijskega fonda.

muzejev jutri

Odlomki iz izmišljije, besedila o zamišljenem obisku muzeja in sprehodu po stalni razstavi, nastalega na temelju dveh scenarijev, razpravljanj, ogledov, zamisli...

pogled
začasno
zaprta vrata

V avli je kar dosti ljudi: eni posedajo, drugi odhajajo proti stopnicam, tretji zavijajo proti pritličnim dvoranam k ogledu občasne razstave ali pa na drugo stran, k mojstrom v muzejske delavnice, četrte s sinom zagledava med spuščanjem v kabini steklenega dvigala. Potem na vidnem mestu uzreva jasen, zelo razumljiv načrt muzeja in shemo stalne razstave. Iz sheme je mogoče razbrati, da stalnopostavitve sestavlja več celot, ki so vsaka razstava zase in ki jih je mogoče obiskati ločeno ali pa si jih ogledati v zamišljenem zaporedju. Naslovi posameznih razstavnih celot so jezikovno prijazni, razumljivi nosilci nekaterih idej, vendar obenem malce skrivnostni, tako da prav vabijo k ogledu vsebin, ki jih nosijo besede:

1. Podobe preteklosti - "Noč časa"
2. Zgodba o preživetju in o razkošju - "Kontrapunkt življenja"
3. Urejeni svet predmetov - "Enciklopedija stvari"
4. Etno-Abecedaž
5. Naj-reči:

Čupa (drevak), najdaljši, najenovitejši muzejski predmet
Čanca (mumificirana glava), najnenavadnejši, najskrivnostnejši muzejski predmet

6. Za ščep Ljubljane - Zgodba o ljubljanskem svečarju in medicarju

Ob vstopu v "Kontrapunkt življenja" oziroma v Zgodbo o preživetju in o razkošju se najprej srečava s človekom; z namišljenima žensko in moškim, s posameznikoma, s fizično-antropološkimi in značajskimi značilnostmi Slovencev, kot so jih opisovali in zaznali Valvasor, Hacquet, Linhart. Prostor s to predstavitvijo naju posrka, kot da sva ujeta med stene maternice. Potem izstopiva in se znajdeva v pomladnem jutru v okolju dveh kmečkih domov: premožnega kmeta in kajžarja, gostača. Od tod skozi scene življenja spremljava namišljena dekle in fanta, ženo in moža, od tridesetih let 19. stoletja do let med svetovnima vojnama; skozi koledarsko leto od pomladi do zime, od jutra do noči, od rojstva do smrti; v okviru rodbine in družine v domu, na dvorišču, v gospodarskih poslopih, ob delu; v okviru vaške skupnosti na vaškem trgu ob žeganju, o pustu in poroki; v okviru regije na poti v mesto, v trg, na živilski trg, na romanje; skozi srečanje s posvetno in cerkveno oblastjo; skozi odhajanje v svet in srečevanje s tujimi kulturami in v okviru drugih razsežnosti, kot so spominjanje, izročanje znanj, pripovedovanje pravljic, zgodovinskih in popotnih doživetij.

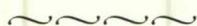

Presenečena sem, kakšno razstavo so domislili. Sredi nje se vseskozi zavedaš, da si v etnološkem muzeju; stopiš v tok življenja in skozenj spremljaš človeka, sporočenega s predmeti, ki označujejo njegovo socialno okolje, opredeljujejo čas, v katerem je živel, in prostor. Človek je tu in tam tudi vizualno prisoten, vendar ne kot realistična lutka. Tem so se na srečo izognili.

Izognili so se tudi pretiranemu scenskemu koketiranju z resničnostjo. *Stvarna okolja so upodobljena na simbolni ravni, a so vseeno nedvoumno prepoznavna.* Z razstavo, s tem samostojnim medijem, so zavestno ustvarili novo - muzejsko resničnost, vendar takšno, ki obiskovalcem prijazno približa v predmetih in v nekaterih drugih virih sporočena minula bivanja.

Skozi postavitev je prepoznavna tudi *igra nasprotja med preživetjem in razkošjem*, ki jo nosi naslov te celote *stalne razstave*; še posebej pa je mogoče *premišljati o njeni temeljni ideji, o cikličnosti življenja.* Delamo od sobote do naslednje sobote, koprismo od poletja do poletja, se gibljemo od božiča do božiča... Zavem se, kako vsakdanje prisotno, kako blizu mi je z razstavo sporočeno kroženje. Pa tudi širjenje; od mikro-nivoja doma do odhajanja v svet, celo v prostranstva tujih svetov. Ta del razstave me je spet presenetil. *Srečevanja z nekaterimi zunajevropskimi kulturami so prikazali skozi upodobitev slovenskih predstav o prebivalcih tujih dežel in o njihovem življenju* (na primer med potomci primorskih izseljencev zabeležene predstave, da v Braziliji balinajo s pomarančami in podobnih), *ki so jo soočili s predmetnim gradivom, pričevalnem o izsekih stvarnega življenja v nekaterih izmed teh dežel.*

Polna čudenja zapuščava Naj-reči. Tako razstavno izpostavljeni nama bosta ostali še posebej v spominu. Ob tem pomislim, kako *mikavni za muzejske obiskovalce so prav zaradi česar koli izjemni muzejski predmeti.* Nekateri zgolj z njimi povezujejo spomin na obisk posameznega muzeja. Tako smo se otroci spominjali ljubljanskega Prirodoslovnega muzeja kot tistega, kjer imajo mamuta; a je v njem še toliko drugih zanimivosti. Slovenski etnografski muzej nama kot kaže ne bo ostal v spominu samo zaradi čupe in čance, temveč kot muzej, ki ga kar nisva mogla zapustiti...

3. nadstropje

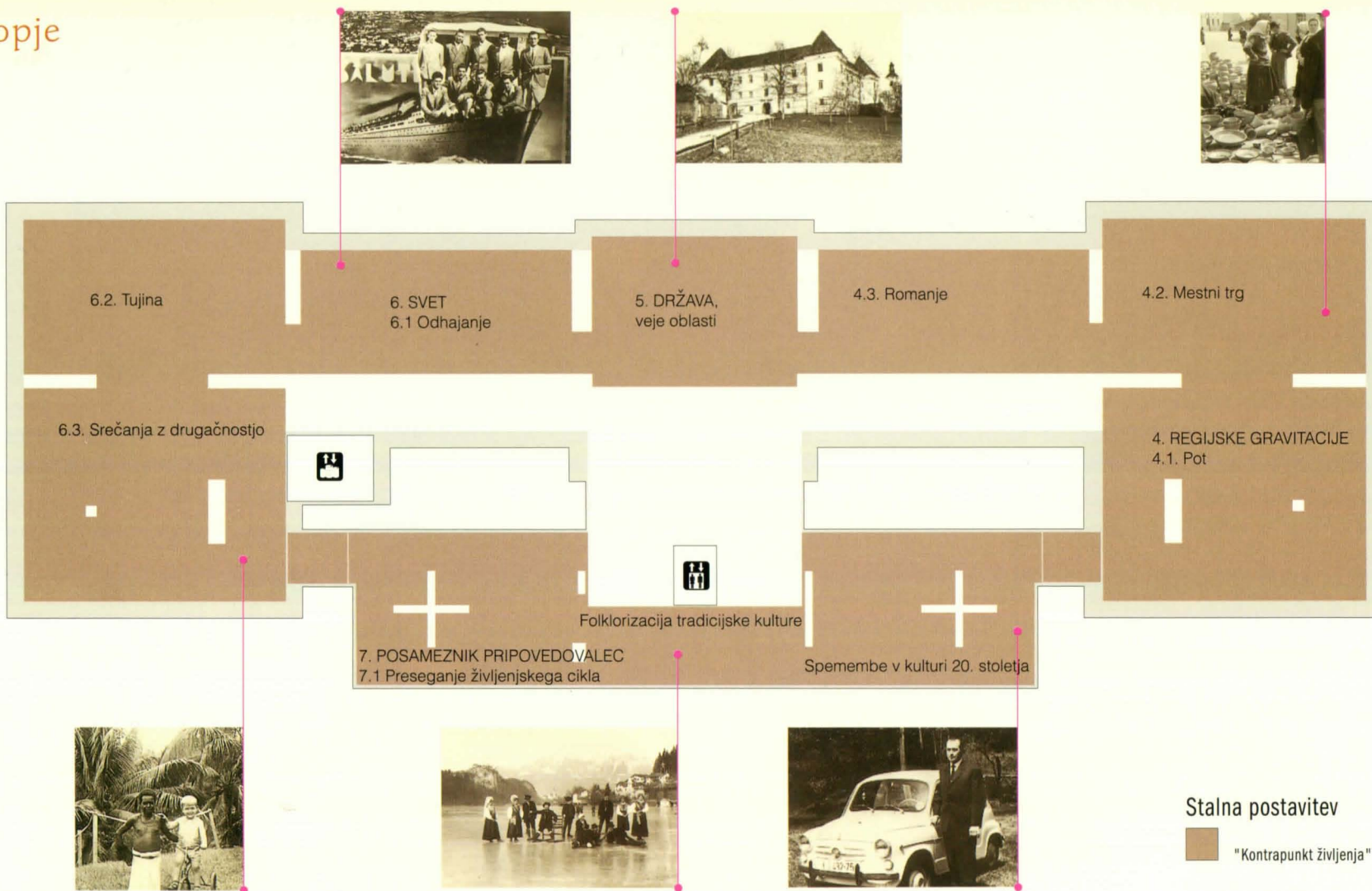

Galerija zbirk

- "Enciklopedija stvari" – urejeni svet predmetov
- Zgodba o naj-predmetu - čupi
- Zgodba o naj-predmetu - čanci
- Etno - AbecedaŽ

2. nadstropje

1. nadstropje

1. POSAMEZNIK

NOČ ČASA-
PODOBE PRETEKLOSTI,
UVODNA FILMSKO
MULTIVIZIJSKA PROJEKCIJA

2. DRUŽINA

2.1. Dom (družinski prostor)

2.2.1 Transport

2.2. Dom (prostor preživetja)

2.3. Delo (preživetje in lastnina)

3. 3. Praznik skupnosti
(šege letnega kroga)

3. 2. Praznik skupnosti
(šege življenjskega kroga)

3. LOKALNA SKUPNOST

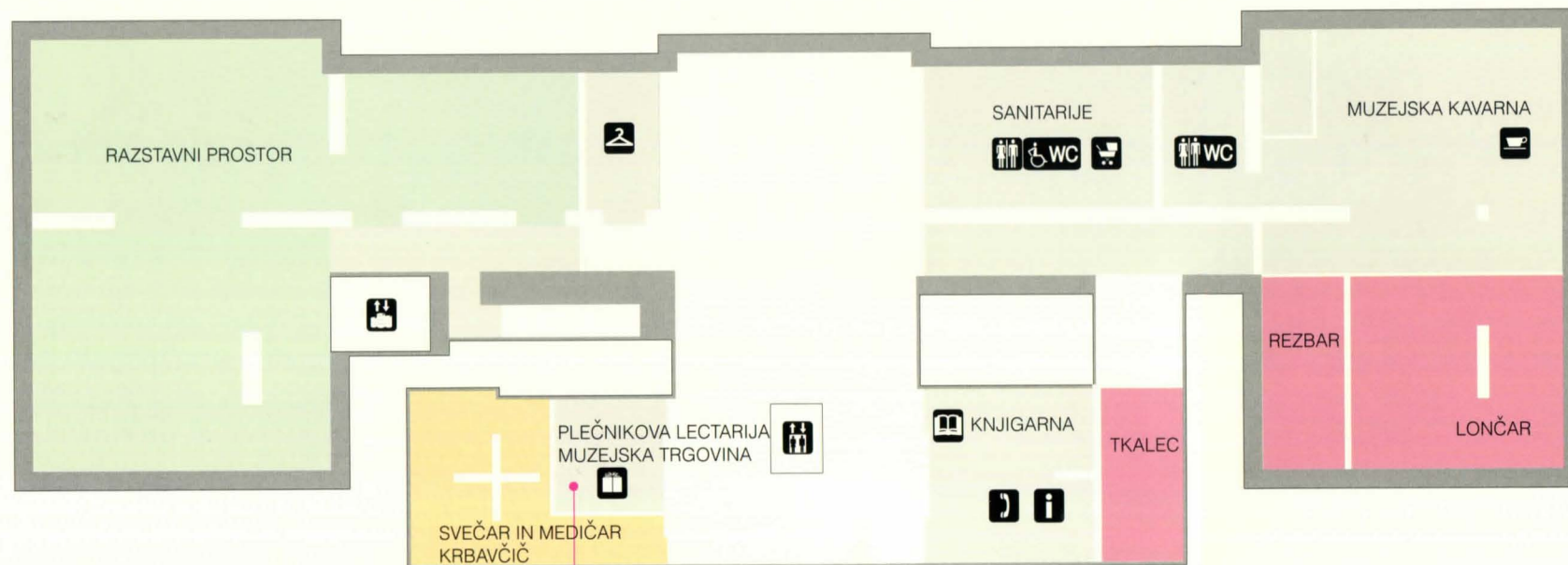
3.1. Skupni prostor (vsakdan)

■ Stalna postavitev

"Kontrapunkt življenja":

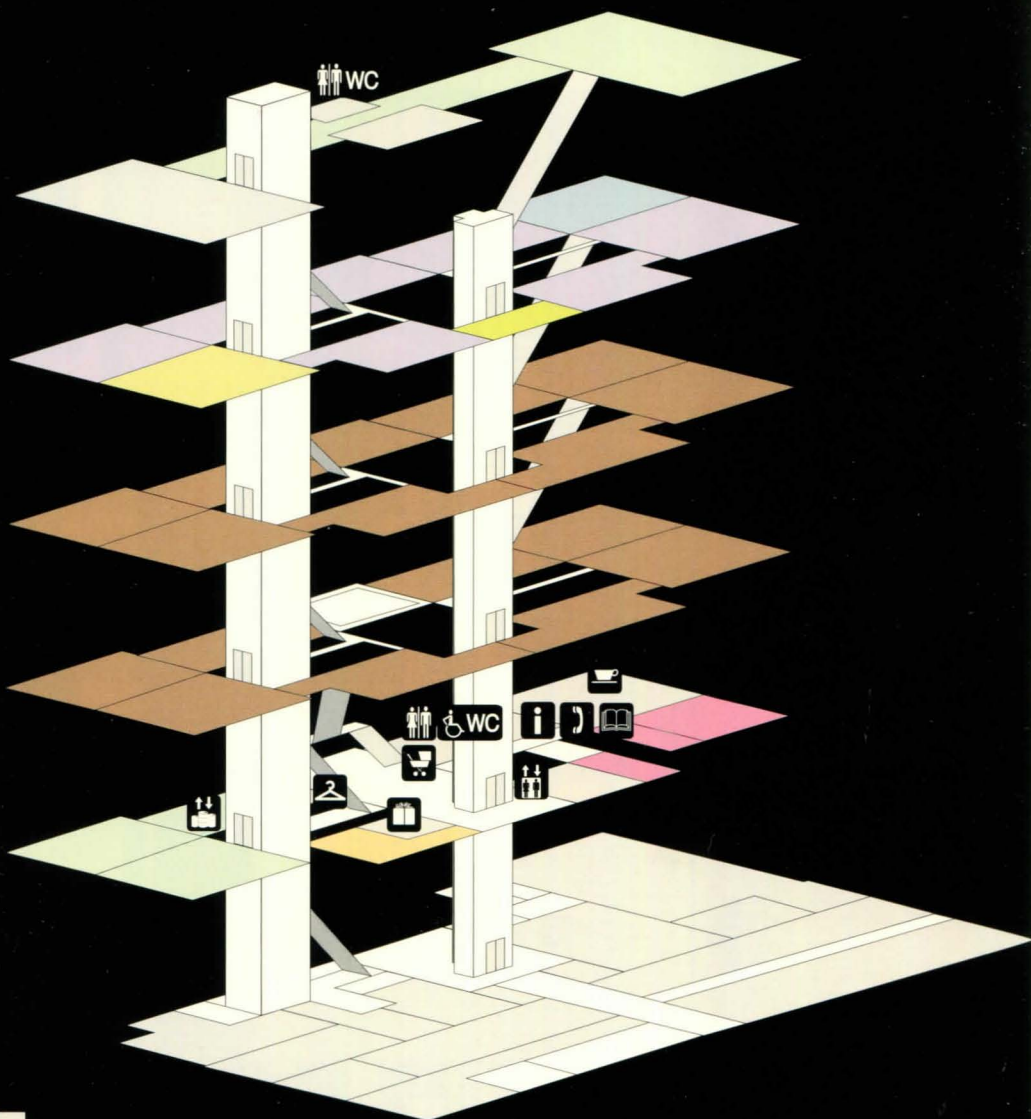
zgodba o
preživetju in o razkošju,
o posamezniku in skupinah,
o vsakdanu in prazniku,
življenju in smrti,
odhajanju in srečevanju,
vračanju in spominjanju,
izročanju in spreminjanju...

Donacija rodbine Freyer

- Večnadstropna avla, komunikacije
- Spremni javni program
- Razstavne površine za občasne razstave
- Zgodba o ljubljanskem svečarju in medičarju
- Muzejske delavnice lončarja, rezbarja in tkalca

- Depojske površine
- Večnadstropna avla, komunikacije
- Spremni javni program
- Razstavne površine za občasne razstave
- Zgodba o ljubljanskem svečarju in medičarju
- Muzejske delavnice lončarja, rezbarja in tkalca
- Stalna razstava "Kontrapunkt življenja"
- Stalna razstava "Kontrapunkt življenja"
- Galerija zbirk: "Enciklopedija stvari"-urejeni svet predmetov
- Zgodba o naj-predmetu čupi
- Zgodba o naj-predmetu čanci
- ETNO-Abecedaž
- Pedagoške delavnice, večnamenska dvorana
- Depojske površine

- WC WC za invalide
- WC Ženski WC Moški WC
- Prostor za previjanje
- Dvigalo
- Tovorno dvigalo
- Muzejska trgovina
- Muzejska kavarna
- Javna telefonska govornica
- Informacije, Internet
- Garderoba
- Knjigarna

mejniki

....na poti k dokončanju
»novega« slovenskega
etnografskega muzeja:

1995 - arhitekturno-urbanistični natečaj.

1997 - dokončanje prenove prve - manjše muzejske upravne hiše.

1998 - pismo predsednika Republike Slovenije, da »z veseljem sprejema častno pokroviteljstvo nad projektom novega Slovenskega etnografskega muzeja«.

1998 - »osvajanje« prostora druge - večje muzejske razstavne hiše: začasna ureditev treh razstavnih dvoran in prenova »pete fasade«, strehe in ostrešja (MOL, Ljubljana - moje mesto in MK).

1998 - sprejem (Mestni svet) in objava PUP - prostorsko ureditvenih pogojev za stavbni kompleks na Metelkovi, ki so predpogoj za začetek projektiranja na temelju natečaja.

1999 - pristop k sodelovanju (povabilo s Fakultete za gradbeništvo in geodezijo) v projektu Museums Energy Efficiency and Sustainability in Retrofitted and New Museum Buildings (Framework 5, Generalni direktorat za energijo pri Evropski komisiji); preiščljene energetske izboljšave

so zagotovilo za energetske varčnejšo, za vzdrževanje cenejšo stavbo. Razstavna hiša SEM postane eden izmed desetih, glede tega vzorčnih evropskih muzejskih objektov.

2000 - podpis pogodbe z nagrajenimi projektanti arhitekturno-urbanističnega natečaja in z izbranimi projektanti statike in inštalacij.

2001 - dokončanje projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja za razstavno hišo SEM, pridobitev vseh soglasij; 13. decembra dokončanje projektov za izvedbo.

stopnje in stopinje, ki sledijo:

Pomlad 2002 - pridobitev gradbenega dovoljenja, javni razpis za pridobitev izvajalca gradbenih in obrtniških del, začetek prenove in dograditve razstavne hiše SEM.

Zima 2003/2004 - dokončanje del.

5. junij 2004 - ob sedmi obletnici odprtja prvega objekta SEM na Metelkovi in v počastitev osemdesetletnice muzeja - slavnostno odprtje razstavne hiše.

Stalna razstava 1. faza - 2002 do 2004 - priprava in izvedba razstavnih postavitev: »Enciklopedija stvari« (galerija zbirk), Zgodba o čupi, Zgodba o čanci, Etno-AbecedaŽ, Za ščep Ljubljane (zgodba o ljubljanskem svečarju in medičarju) in izvedba virtualnega sprehoda po scenski razstavni postavitvi »Kontrapunkt življenja«.

Stalna razstava 2. faza (»Kontrapunkt življenja«) - 2004 do 2007 ali do 2010 (sledječ poglavjem oziroma nivojem zgodbe in finančnim zmogljivostim).

Bi postali del muzeja, se zapisali v njegovo zgodovino?

Ste pripravljeni sodelovati z nami
in nam pomagati pri snovanju
vsem vam namenjene stalne razstave?
Zagotovite si svoj lastni vhod v
hišo dediščine, v čebelnjak kultur!

Resda smo nacionalna
muzejska ustanova in za
prenovo ter dograditev
razstavne hiše, pa tudi za
postavitev stalne razstave,
bo korak za korakom
poskrbela država.

A ti koraki bodo še posebej
v primeru dokaj zahtevne
stalne razstave krajši,
počasnejši. Ker bi jih radi
pospešili, smo se odločili
slediti zgledom nekaterih
drugih držav in vas
zaprostiti za pomoč.

Vaši prispevki in donacije
se bodo kopičili v
posebnem skladu z
imenom »Muzejski
čebelnjak«. O stanju v
skladu vas bomo redno
obveščali.

S svojim prispevkom
oziroma donacijo se
boste prav zares zapisali
v zgodovino muzeja:
Vaše ime in priimek
oziroma ime podjetja
ali družbe ter letnico
prispevka oziroma
donacije bomo napisali
na panjsko končnico -
vaš lastni vhod v hišo
dediščine in v spomin
zanimcev. Iz panjskih
končnic bomo skrbno
in vztrajno sestavljali
muzejski »čebelnjak« -
pisano in slikovito steno
(morda celo dve) v
reprezentančni vhodni avli.

SEM 2001

Napisala in uredila:

Inja Smerdel

Priprava gradiva:

Kustodinje in kustosi SEM

Fotografije:

Arhiv SEM - Igor Omahen, Miha Fras,

Diego Gomez, Janez Pukšič, Barbara

Mučič, Nada Žgank, Marko Habič,

Sonja Kogej Rus in drugi

Izvedba 3D projekcije:

Jože Grošelj

Oblikovanje:

Mojca Turk

Pripava:

Delo Repro d.o.o.

Tisk:

Tiskarna Ljubljana

SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ LJUBLJANA

K E.01 A.11.02

SEM

2001

020030400

COBISS

SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ
Metelkova 2, SI- 1000 Ljubljana
Slovenija

Tel.: +386 1 / 432 54 03, 432 53 69

Fax.: +386 1 / 432 53 77

e-mail: etnomuz@etno-muzej.si

Internet: www.etno-muzej.si